

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. april 2017
Kontor: Straffuldbyrddelseskontoret
Sagsbeh: Pernille Bjørnholm
Sagsnr.: 2017-0037-0173
Dok.: 2270059

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte) (L 130), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. marts 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Casper Grue Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte) (L 130):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der indebærer, at dispensationsmuligheden, hvormed udvisningsdømte ”i begrænset omfang fortsat kan deltage i uddannelse, undervisning og programvirksomhed, såfremt aktiviteterne i det konkrete tilfælde har til formål at sikre, at selve afsoningen kan forløbe hensigtsmæssigt – snarere end at tage sigt på resocialisering”, udgår, således at det fremgår, at udvisningsdømte i alle tilfælde bør indrette sig efter reglerne, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Der lægges med lovforslaget bl.a. op til, at indsatte, der er udvist af landet ved dom, ikke kan være beskæftiget ved uddannelse, undervisning eller programvirksomhed, som har et primært resocialiserende sigte, medmindre særlige forhold taler herfor.

Det er forudsat, at der bl.a. kan foreligge særlige forhold, hvis en bestemt uddannelse, undervisning eller programvirksomhed konkret vurderes ikke at være rettet mod resocialisering, men derimod har til formål at sikre, at selve afsoningen kan forløbe hensigtsmæssigt. Endvidere fremgår det, at det eksempelvis vil kunne være relevant at tilbyde en udvisningsdømt at deltage i et adfærdsprogram, såfremt den pågældende har behov for dette for at kunne indgå i et hensigtsmæssigt afsoningsforløb, og det pågældende program er egnet til på kort sigt at forbedre den udvisningsdømtes adfærd, jf. pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Et ændringsforslag, hvorved ovennævnte dispensationsadgang fjernes, således at udvisningsdømte indsatte i alle tilfælde afskæres fra at modtage de nævnte former for beskæftigelsestilbud, vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne formuleres på følgende måde:

”Æ n d r i n g s f o r s l a g

til

**Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.
(Skærpelse af afsoningsvilkårene for udvisningsdømte indsatte)
(L 130)**

Af et mindretal (...)

Til § 1

x) Nr. 2 affattes således:

»2. I § 38 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En indsat, der er udvist af landet ved dom, kan ikke være beskæftiget ved uddannelse, undervisning eller programvirksomhed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.««

[Afskaffelse af undtagelsesbestemmelse vedrørende adgang til uddannelse, undervisning eller programvirksomhed]

Bemærkninger:

Med ændringsforslaget foreslås det, at dispensationsmuligheden, hvorefter udvisningsdømte indsatte i begrænset omfang kan deltage i uddannelse, undervisning og programvirksomhed, såfremt aktiviteterne i det konkrete tilfælde har til formål at sikre, at selve afsoningen kan forløbe hensigtsmæssigt – snarere end at tage sigte på resocialisering – udgår af bestemmelsen, således at udvisningsdømte indsatte i alle tilfælde afskæres fra at modtage de nævnte former for beskæftigelsestilbud.”

2. Justitsministeriet kan ikke støtte forslaget.

Hensigten med lovforslaget er, at udvisningsdømte indsatte som det klare udgangspunkt ikke skal have ret til at være beskæftiget ved uddannelse, undervisning eller programvirksomhed.

En fuldkommen afskæring af udvisningsdømte indsattes adgang til de nævnte former for beskæftigelse vil imidlertid forhindre kriminalforsorgen i at iværksætte relevante tiltag over for udvisningsdømte indsatte, uanset om det konkret vurderes, at tiltagene er nødvendige. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er behov for at iværksætte adfærdsregulerende programmer for at undgå fare for fængselspersonalets eller andres sikkerhed.